

Републичком заводу за заштиту споменика културе – Београд достављен је захтев за појашњење конкурсне документације за јавну набавку услуге набавке хотелског и другог смештаја у земљи и иностранству, ЈН бр. 37-јнмв са следећи питањем:

„Naime, faktor odlucivanja o tome ko ce dobiti Ugovor je prevashodno cena, a ako je cena ista, onda rok placanja, a ako je i rok placanja isti, onda pobedjuje ucesnik koji je prvi dostavio ponudu. Vezano za drugi faktor, rok placanja, imamo pitanje, posto je u dokumentaciji postavljena donja, a ne i gornja granica roka.

Prema Zakonu o rokovima izmirenja novcanih obaveza, u clanu 3 stoji:

"Ugovorom između privrednih subjekata ne može se predvideti rok za izmirenje novčanih obaveza duži od 60 dana.

Ako ugovorom između privrednih subjekata iz stava 1. ovog člana nije ugovoren rok za izmirenje novčanih obaveza ili ukoliko ne postoji pisani ugovor, ili ukoliko je ugovoren duži rok od propisanog u stavu 1. ovog člana, dužnik je dužan da bez prethodne opomene izmiri novčanu obavezu u roku od najkasnije 60 dana." Da li, s obzirom na ovaj Zakon, možemo konstatovati da je svaki rok duži od 60 dana neprihvatljiv?“

Поводом достављеног захтева дајемо следећи одговор:

Чланом 4. Закона о роковима измирења новчаних обавеза у комерцијалним трансакцијама („Службени гласник РС“, бр. 119/12) прописано је да се уговором између јавног сектора и привредних субјеката не може предвидети рок за измирење новчаних обавеза дужи од 45 дана, у случају када је у истом уговорном односу јавни сектор дужник.

С обзиром на то да је Републички завод за заштиту споменика културе – Београд корисник средстава Буџета Републике Србије и у конкретном уговорном односу је дужник, рок за измирење новчаних обавеза не може бити дужи од 45 дана.

Дакле, понуђени рок за плаћање може бити од 7 до 45 дана од дана испостављања фактуре